



ชมรมผู้สูงอายุ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
จดหมายข่าว ปีที่ 29 ฉบับที่ 08 เดือน สิงหาคม 2566

สารบัญ

• ลังคมในเวดวง มศว	3
• ข่าวชมรมฯ	4
• ผู้บริจาคเงิน	10
• รายชื่อสมาชิกชมรมฯ ที่เกิดเดือนสิงหาคม	11
• วาหะธรรม : การพัฒนาที่ยั่งยืน	13
• บอกเล่าเก้าสิบ : โรคตาของ สว	14
• ข่าวสารสามถุง	17
• ชื่นชมพระราชวังเดิม	22
• หมุดโลก	28
• สถานีรถไฟ	30



**อาศิรวาท สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ
พระบรมราชชนนีพันปีหลวง**

เนื่องในมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 12 สิงหาคม 2566

- น้อมบังคมบาทเบื้อง พระราชินีนาถเอย
พระมิ่งมิตร นาถา เลิศล้ำ
รักษารัฐรุดจุมตา รักบุตร ธิดาเอย
ทรงดับทุกข์ทั่วหน้า โลกนี้แดนสวรรค์
- ศิลปาชีพเกียรติก้อง สากล
ช่างชาติชื่นชมผล เลิศล้ำ
แบบอย่างไม่จ้านน ซีวิต สู้เอย
ปวงราษฎร์สำนึกทั่วหน้า เทิดไถ่ถวายพระพร
- พระกรณียกิจมากพัน พันปี
เพื่อประโยชน์ราษฎร์ยินดี สุขพร้อม
เพื่อประเทศสวัสดิ์ เจริญรุ่ง กิตติเอย
ต่างชาติสำนึกน้อม ประกาศก้องทั้งสากล
- ขอพระบารมี เลิศล้ำ สากล
จงช่วยอภิบาลมวลชน สุขสร้าง
พระดับทุกข์ส่งผล ประโยชน์ สุขเอย
ทรงปิติไม่โรยร้าง กวาร์้อยพรรษากาล

ด้วยเกล้าด้วยกระหม่อม ขอเดชะ
ข้าพระพุทธเจ้า ชมรมผู้สูงอายุ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
(นายวิวัฒน์ บุรทัต ผู้ประพันธ์)

12 สิงหาคม 2566 วันแม่แห่งชาติ

- แม่รักลูกหมดด้วย
ความรักจะห่วงใย
ขอเพียงลูกปลอดภัย
ถ้าลูกทุกข์แม่เชื่อ
 - แม่ลูกเป็นเพื่อนได้
ด้วยรักไร้เงื่อนไข
ลูกผิดแม่ให้อภัย
ขอบกพร่องขออภัย
 - แม่เลี้ยงลูกให้เลี้ยง
ยังจิตผู้เป็นนาย
คุณสมบัติไม่ห่างหาย
ใจมั่นไม่ซนเร้น
 - พ่อแม่เป็นมิตรแท้
เป็นรักแท้เยี่ยมเยียน
ทุกข์สุขพ่อแม่เหมือน
ไม่ห่างหายรายล้อม
- หัวใจ
เลือดเนื้อ
แม่สุข ได้นา
ทุ่มเพื่อตายแทน
จริงใจ
ถูกต้อง
ทุกเมื่อ คราวเอย
ผิดแล้วอย่าหลงทำ
เพียงกาย
อย่าเว้น
ในกรอบ ศีลนา
หลุดพ้นทางอบาย
ในเรือน
เพริศพร้อม
ร่วมป่า เย็นเอย
ปกป้อง ผองภัย

นายวิวัฒน์ บุรทัต ผู้ประพันธ์

สังคมในแวดวง มศว



- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จัดการประชุมสัมมนา-กิจกรรมการพัฒนาศักยภาพนิสิต นักศึกษา ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 2/2566 ในโอกาสนี้ รศ.ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล อธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ให้เกียรติกล่าวต้อนรับและเป็นประธานในพิธีเปิด เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2566 ณ หอประชุมใหญ่ ชั้น 2 อาคารวิจัยและการศึกษาต่อเนื่องฯ มศว ประสานมิตร

ข่าวชมรมฯ

- คณะกรรมการบริหารชมรมฯ กำหนดการประชุมประจำเดือน สิงหาคม 2566 ในวันพฤหัสบดีที่ 3 สิงหาคม 2566 ณ ห้องประชุม ศ.ดร.สุศักดิ์ เหล่าสุนทร ระหว่างเวลา 09.00-11.30 น. ขอเชิญเข้าร่วมกิจกรรม ป้องกันสมองเสื่อม โดย คุณณัฏฐรดี กองมณี คุณชนวี ปิตะนีละผลิน และคณะฯ ระหว่างเวลา 10.00-11.30 น. และเชิญรับประทานอาหารกลางวันร่วมกัน แจ้งความจำนงโดยผ่านไลน์ของชมรมฯ เพื่อเตรียมอาหารว่างและอาหารกลางวัน

- การประชุมคณะกรรมการบริหารชมรมผู้สูงอายุ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งที่ 7/2566 วันพฤหัสบดีที่ 6 กรกฎาคม 2566 ณ ห้องประชุมศาสตราจารย์ ดร.สุศักดิ์ เหล่าสุนทร ชั้น 2 สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ก่อนเริ่มการประชุม ประธานชมรมฯ ได้จัดให้กรรมการบริหารชมรมฯ และสมาชิกผู้เข้าร่วมประชุมได้ร่วมกันร้อง เพลงสรรเสริญพระบารมี นับเป็นสิริมงคลแก่การประชุมและเป็นที่ซาบซึ้งใจยิ่งแก่ผู้เข้าร่วมประชุมทุกคนค่ะ

สาระสำคัญโดยสรุปของการประชุมในวันนี้มีดังต่อไปนี้

1. เรื่องแจ้งเพื่อทราบ

1.1 การนัดหมายการประชุมครั้งที่ 8/2566 ประจำเดือนสิงหาคม ในวันพฤหัสบดีที่ 3 สิงหาคม 2566 ณ ห้องประชุมศาสตราจารย์ดร.สุศักดิ์ เหล่าสุนทร ชั้น 2 สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยจะมีการบรรยายและกิจกรรมเกี่ยวกับการป้องกันสมองเสื่อม ซึ่ง อาจารย์นิรมล ปิตะนีละผลิน จะเป็นผู้ประสานงานการติดต่อ จึงขอเชิญ

คณะกรรมการบริหาร สมาชิกชมรมฯและผู้สนใจเข้าร่วมการประชุมและกิจกรรมโดยพร้อมเพรียงกัน

1.2 คุณไพฑูรย์ รัตนศิริ กรรมการบริหารของชมรมฯ ได้ขอโอกาสในการกล่าวขอบคุณและมอบน้ำตาทรายแก่สมาชิกชมรมฯ ที่ได้ร่วมทำบุญและไปร่วมในงานฌาปนกิจมารดาของคุณไพฑูรย์ รัตนศิริ ที่วัดสามตำ เมื่อวันที่ 19 มิถุนายน 2566 ที่ผ่านมา

1.3 การร้องเพลงอวยพรวันเกิดกรรมการบริหารของชมรมฯ มีผู้ที่มิวันเกิดในเดือนนี้หลายท่าน แต่มีผู้ที่เข้าร่วมประชุมในวันนี้เพียงท่านเดียว คือ อาจารย์ ดร.พรรณี บุญประกอบ การติดดอกไม้และร้องเพลงอวยพรวันเกิดจึงสนุกสนานมากเป็นพิเศษเนื่องจาก ว่าที่ร้อยตรี ดร.มนัส บุญประกอบ เป็นกรรมการบริหารของชมรมฯ ได้ออกมาอวยพรให้ ขอคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายได้โปรดคุ้มครองและอำนวยการให้ อาจารย์ ดร.พรรณี มีความสุข สมปรารถนาในทุกสิ่ง มีสุขภาพแข็งแรงปลอดภัย และปลอดภัยตลอดไปด้วย

1.4 ประธานชมรมฯ ได้เชิญให้อาจารย์พัชนี โชติกเสถียร เล่าถึงรองศาสตราจารย์พรรณี ศิริสุนทร ที่ปัจจุบันพักรักษาสุขภาพอยู่ที่สถานดูแลคนชราย่านนครปฐม โดยมีเพื่อนๆ ไปเยี่ยมเยียน ซึ่งชมรมฯ จะได้ส่งการ์ดเยี่ยมและประสานงานการเดินทางไปเยี่ยมเมื่อสามารถติดต่อสถานที่ที่ชัดเจนได้ต่อไป

1.5 เมื่อวันที่ 17 มิถุนายน 2566 กรรมการบริหารและสมาชิกของชมรมฯ ได้ร่วมทำบุญกับสหกรณ์ออมทรัพย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในโอกาสที่ดำเนินงานครบ 55 ปี ทั้งนี้ชมรมฯ ได้รับเงินร่วมทำบุญเป็นเงิน 44,588 บาท และได้นำเงินส่วนหนึ่งถวายอาหารแด่พระสงฆ์จำนวน 9 รูป

เงินอีกส่วนที่เหลือ 40,000 บาท ถวายแด่วัดสระเกศราชวรมหาวิหารอีกด้วย ขออนุโมทนาสาธุค่ะ

2. รับรองรายงานการประชุม

3. เรื่องสืบเนื่อง

3.1 ตามที่เมื่อวันที่ 7-9 มิถุนายน 2566 ที่ผ่านมา ชมรมฯ ได้นำคณะกรรมการบริหารและสมาชิกชมรมฯ จำนวน 35 คน ไปทัศนศึกษาและสรุปผลการดำเนินงานประจำปี 2565 และประชุมประจำเดือนมิถุนายน 2566 ณ จังหวัดตราด โดยมีการเก็บค่าใช้จ่ายคนละ 4,300 บาท นั้น เนื่องจากยังมีเงินคงเหลือจำนวนหนึ่ง ชมรมฯ จึงได้มอบเพื่อร่วมทำบุญกับศูนย์ที่คุณอมราวร องอาจลธิธิชัย สมาชิกน้องใหม่ของชมรมฯ ซึ่งเป็นพยาบาลอยู่ที่ศูนย์การแพทย์ปัญญาันนทภิกขุ ชลประทาน ทำงานจิตอาสาเกี่ยวกับผู้ป่วยติดเตียง จำนวน 3,000 บาท เพื่อเย็บถุงสำหรับผู้ล้างไต และส่วนที่เหลือได้มอบให้ชมรมฯ ต่อไป

3.2 ในวันจันทร์ที่ 10 กรกฎาคม 2566 ชมรมฯ โดยผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พลับพिंग คงชนะ จะได้นำสมาชิกชมรมฯ จำนวน 22 คน ไปทัศนศึกษาที่พระราชวังเดิมธนบุรี สำหรับภาพและข้อมูลเกี่ยวกับการไปทัศนศึกษาในครั้งนี้จะได้นำเสนอในการประชุมครั้งต่อไป

4. เรื่องพิจารณา

ประธานชมรมฯ ได้หารือในที่ประชุมเกี่ยวกับ

4.1 การจัดกิจกรรมทำบุญเพื่อถวายเป็นพระราชกุศลเนื่องในวันคล้ายวันสวรรคตของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศ มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร กำหนดจัดในวันที่ 12 ตุลาคม 2566 โดยจะมีการถวายอาหารเพลแด่พระสงฆ์ ณ วัดสระเกศราชวรมหาวิหาร

4.2 การจัดกิจกรรมรับน้องใหม่วัยเกษียณ ในปีนี้จะจัดพร้อมกับการประชุมสามัญประจำปีของชมรมฯ ในวันอังคารที่ 12 กันยายน 2566

5. เรื่องอื่นๆ

5.1 คุณบุญสม เล้าพูนพิทยะ ได้นำเสนอรายงานการเงิน รวมทั้งรายรับและรายจ่ายต่างๆ ของชมรมฯ

5.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมปราวณา วงศ์บุญหนัก ได้เล่าประสบการณ์เกี่ยวกับการหลอกลวงทางเทคโนโลยีเพื่อเป็นอุทาหรณ์ให้สมาชิกชมรมฯ ได้ระวังเกี่ยวกับภัยในโลกออนไลน์ต่อไป

อนึ่ง ในการประชุมวันนี้ยังมีการบรรยายพิเศษเรื่องทำวทองกิบม้า โดยนายชนพ บุญประกอบ ผู้ซึ่งได้รับรางวัลชนะเลิศจากผลงานการกำกับการแสดงยอดเยี่ยม จากรายการ The Masterpiece เวทีบันลือโลก และเป็นบุตรชายของว่าที่ร้อยตรี ดร.มนัส และอาจารย์ ดร.พรรณี บุญประกอบ กรรมการบริหารของชมรมฯ ทั้งนี้ระหว่างการบรรยาย อาจารย์ ดร.พรรณี ยังได้นำขนมไทยจากอำเภอกะทู้มแบน ได้แก่ ฝอยทอง ทองหยิบ และเม็ดขนุน มาแจกเพื่อสร้างบรรยากาศระหว่างการบรรยาย ทำให้ผู้ฟังทั้งได้รับความรู้จากเนื้อหาสาระเกี่ยวกับการทำขนมไทยแต่ละรายการที่ได้รับแรงบันดาลใจจากคนที่รักที่ผ่านมาในชีวิตของทำวทองกิบม้า ได้ความสนุกสนานไปกับเทคนิคและความคิดสร้างสรรค์ในการนำเสนอเนื้อหา และทั้งได้อร่อยกับขนมไทยที่นำมาแจกอีกด้วย

"ซึ่งเนื้อหาเรื่องราวของนางมารี ก็มาร์ สุภาสตรีลูกครึ่งโปรตุเกส-ญี่ปุ่น ที่ติดตามบิดา มารดา มาจากประเทศญี่ปุ่น มีความสามารถในการทำอาหารหลากหลายและดัดแปลงจากขนมของโปรตุเกส และโมจิของญี่ปุ่น ผสมผสานออกมาเป็นรสชาติถูกปากคนไทย อย่างไรก็ตาม แรง

บันดลในอีกประการหนึ่งซึ่งคุณชยพ ได้เล่าถึงประสบการณ์ในครอบครัวว่าเป็นคนชอบรับประทานอาหารที่คุณแม่ทำ และจะรู้สึกว่าคุณแม่ (ดร.พรณี บุญประกอบ) ทำอาหารได้อร่อยกว่าใคร คุณแม่ได้บอกคุณชยพว่า เป็นเพราะทุกครั้งที่ทำอาหารให้ลูกๆ แม่ได้ใส่ใจและใส่ความรักลงไปทุกครั้ง จึงได้แรงบันดาลใจว่า การทำงานสิ่งใด ต้องใส่ใจและใส่ความรักงานจึงจะออกมาดีและประสบความสำเร็จในที่สุด"

จึงขอขอบคุณทั้งวิทยากร รวมทั้งว่าที่ร้อยตรี ดร.มนัส และ ดร.พรณี บุญประกอบไว้ ณ โอกาสนี้

อาหารว่างและขนมสับสนุนในการประชุมวันนี้ได้รับความกรุณาจากกรรมการหลายท่าน ได้แก่ ขนุน จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ระวีวรรณ พันธุ์พานิช ปาท่องโก๋พร้อมนมข้น จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมปรารถนา วงศ์บุญหนัก ขนมงาทอด จาก รองศาสตราจารย์สุภาพร สุกสีเหลือง พายกรอบ จาก รองศาสตราจารย์สุภาพรรณ สิริแพทย์พิสุทธิ และถั่วเขียว ต้มน้ำตาล จาก คุณประทีนทิพย์ อินทวิเชียร ขอขอบคุณทุกๆ ท่านอีกครั้ง ณ โอกาสนี้

สรุปการประชุมจาก facebook ชมรมผู้สูงอายุ มศว โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา สุธรรมรักษ์

● ในวันที่จันทร์ที่ 10 กรกฎาคม 2566 ชมรมฯ นำสมาชิกเข้าชมพระราชวังเดิมธนบุรีที่ จำนวน 22 คน ข้าพระพุทธเจ้าชมรมผู้สูงอายุ มศว กราบพระบาทด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณในความเหนื่อยยากตลอดระยะเวลา 15 ปี ที่ทรงกอบกู้เอกราช สร้างบ้านสร้างเมืองให้เป็นปึกแผ่นมาถึงทุกวันนี้ ชมรมฯ ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พลับพลึง คงชนะ ที่แนะนำให้จัดกิจกรรมนี้ คุณศุภวรรณ ชวรัตน์วงศ์ และ น.อ.

พิพัฒน์ พุกงาม รน.ผู้นำชมพระราชวังเดิมซึ่ง ตั้งอยู่ภายในกองบัญชาการ กองทัพเรือ ที่มงานของ จ.ท.เศรษฐกิจ บุญปัญญา จนท.แผนกบริการ กอง บริการ กรมพลธิการทหารเรือและที่มงานที่ดูแลอาหารกลางวันได้อย่าง เรียบร้อย และ รองศาสตราจารย์ ดร. ภาณุ.อรลักษณ์ แพร์ตกุล ที่เขียน บทความเรื่อง ขึ้นชมพระราชวังเดิม หน้า 22

และเนื่องด้วยยังมีสมาชิกอีกหลายท่านที่สนใจเข้าชมพระราชวังเดิม ชมรมฯ จะจัดกิจกรรมนี้อีกครั้ง ใน**วันจันทร์ที่ 21 สิงหาคม 2566** ขอให้ผู้สนใจติดตามจากไลน์ชมรมฯ

- ตามที่ชมรมฯ เชิญชวนร่วมทอดผ้าป่า 2,000 กองๆ ละ 100 บาท เพื่อซื้อเตียงให้ผู้ป่วยคนไข้ติดเตียงที่ไม่สามารถหาซื้อเตียงได้ขอยืมไป ใช้ ซึ่งโครงการนี้ คุณอมราพร ่องอาจสิทธิชัย (น้องใหม่ชมรมฯ ปี2565 เป็นที่มงานจิตอาสา ในโครงการ บรรเทาทุกข์ปันใจ ปันสุข เพื่อผู้ป่วย ติดเตียง) ชมรมฯ ร่วมทำบุญ 10 กอง 1,000 บาท สมาชิกและผู้มี จิตศรัทธาร่วมบริจาค **677 กอง เป็นเงิน 67,700 บาท** ชมรมฯ ขอสาธุอนุโมทนาในกุศลจิตที่ได้ทำร่วมกันครั้งนี้

- ชำราชากรบำนาญผู้ที่ได้รับเงินบำนาญเดือนละ 13,500 บาท ขึ้น ไป (ไม่รวมเงิน ช.ค.บ.) เมื่ออายุครบ 65 ปีบริบูรณ์และผู้ได้รับเงินบำนาญ เดือนละ 27,000 บาทขึ้นไป (ไม่รวม เงิน ช.ค.บ.) เมื่ออายุครบ 70 ปี บริบูรณ์ หลังจากวันเกิดสามารถ ติดต่อส่วนทรัพยากรบุคคล (กองการเจ้าหน้าที่ เดิม) อาคารสำนักงานอธิการบดีตึก 9 ชั้น 3 เพื่อยื่นเรื่องขอรับ บำเหน็จ ดำรงชีพ ท่านสามารถสอบถามรายละเอียดได้ที่ 02-260-3558 และ เตรียมหลักฐานดังต่อไปนี้ 2 ชุด 1. สำเนาบัตรประชาชน 2. สำเนา ทะเบียนบ้าน 3. สำเนาหน้าสมุดบัญชีธนาคารที่ต้องการให้โอนเงินเข้า

• คณะกรรมการบริหารชมรมฯ ใครขอให้ผู้บริจาคเงินเข้าชมรมฯ ตรวจสอบรายชื่อจากจดหมายข่าวของชมรมฯ ในแต่ละเดือน หากไม่ปรากฏรายชื่อของผู้บริจาคภายใน 1-2 เดือน โปรดติดต่อกับคุณกฤษณา สุนันทเกษม 081-755-9823 หรือคุณพิศมัย พนาเวศร์ 081-412-1310 และหากท่านสมาชิกมีความประสงค์ที่จะร่วมบริจาคเงินเข้าชมรมฯ โปรดแสดงความจำนงได้ที่สหกรณ์ออมทรัพย์ มศว ชื่อบัญชีชมรมผู้สูงอายุ มศว เลขที่บัญชี 2686-3 ชมรมฯ ขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

• ชมรมฯ ขอแสดงความเสียใจกับครอบครัว เมาลานนท์ ในการสูญเสียคุณศุภกร เมาลานนท์ (ภรรยา อ.สาโรช เมาลานนท์) สวดพระอภิธรรม ณ วัดวชิรธรรมสาธิต ระหว่างวันที่ 20 - 22 กรกฎาคม 2566 ฌาปนกิจ วันที่ 23 กรกฎาคม 2566 เวลา 16.00 น.

ผู้บริจาคเงิน

- | | |
|-----------------------------------|-----------|
| 1. อ. นงนวล พงษ์ไพบูลย์ | 1,000 บาท |
| 2. ดร. สุภาลักษณ์ ปรีชชญาสิทธิกุล | 1,000 บาท |
| 3. อ. ดร.สธัญ ภู่คง | 200 บาท |
| 4. คุณบุญสม เล้าพูนพิทยะ | 1,000 บาท |
| 5. อ. ดร.พรรณี บุญประกอบ | 1,000 บาท |
| 6. อ. อรพินท์ แก้วลาย | 1,000 บาท |

รายชื่อสมาชิกชมรมฯ ที่เกิด เดือนสิงหาคม

ขออวยพรวันเกิดประเสริฐขวัญ
ให้ทุกวันนี้แต่สุขทุกข์จางหาย
สรรพทุกข์สรรพโศกไม่กล้ากราย
สิ่งใดหมายขอให้ได้ตั้งใจปอง

รศ. สุภา ปานเจริญ ผู้ประพันธ์

1. อ. นवलศรี วิทยานันท์
2. ผศ. เสริมศักดิ์ สุวัลลภ
3. ผศ. สมเกียรติ อักษรถึง
4. รศ. อังคณา สายยศ
5. คุณระยอง ตันสกุล
6. รศ. ประเทือง มหารักขกะ
7. คุณพัฒนา สงวนกล้าจิตต์
8. รศ. โมรี ชื่นสำราญ
9. อ. ปรียา พิณอุพันธ์
10. อ. อัมพร เอ็งสุโสภณ
11. คุณจำริญญ เลียบใบ
12. รศ. สุภา ปานเจริญ
13. คุณกุลวรา สิงหะพันธ์
14. รศ. หวน พิณอุพันธ์
15. อ. อภิชัย บวรกิตติวงศ์
16. ผศ. ประไพ สังข์ทอง
17. ผศ. ศิริกุล ผลิศักดิ์
18. รศ. เรืองลักษณ์ โรจนพันธ์
19. รศ. มัณฑณี ภูฎาคาร
20. อ. ดร. สุรพล วัฒนวิทย์กิจ
21. ☆คุณบรรจง พันธุ์พ่วง
22. อ. สุกัญญา สุพรรณรัตน์
23. รศ. ว่าที่ ร.ต. สุรชาติ ทินานนท์
24. ☆ผศ. ดร. อารีย์ ชื่นวัฒนา
25. อ. จันทร์ทิพย์ ลิ้มทอง
26. อ. ชลลดา จรรยาวิจักษณ์
27. ผศ. ยุวดี เข็ยรฆประสิทธิ์
28. อ. กนกวรรณ เสี่ยมสิน
29. รศ. วิภาวี ไชยรงค์
30. คุณเพลินจันทร์ จรุงวิทย์
31. อ. มณฑาทิพย์ พัวพาณิชย์
32. อ. อรุณีร์ ปัญจะ
33. ผศ. พิมพวรรณ ณ พัทลุง
34. ผศ. ลำรวล รัตนอาจารย์
35. รศ. ดร. ประเสริฐ ศรีไฟโรจน์
36. คุณประภาศรี บุณนาค

- | | |
|--------------------------------|-------------------------------|
| 37. รศ. เวธนี กรีทอง | 38. อ. สันติ เรืองมณีไพฑูรย์ |
| 39. ผศ. สมศักดิ์ วิจิตร | 40. รศ. เกษมศรี วงศ์เลิศวิทย์ |
| 41. คุณบุญสม เล้าพูนพิทยะ | ๔๒ ผศ. นิรมล แจ่มจำรัส |
| 43. คุณสุภัทรา โสหะกะพันธ์ | 44. ผศ. ดร. ประทีป จินนี |
| 45. คุณคนธา พฤษษมาศน์ | 46. คุณวราพันธ์ อุดมชัชวาล |
| 47. อ. วัฒนีย์ โรจน์สัมฤทธิ์ | 48. คุณมาลี สอนดา |
| 49. รศ. ดร. โกสุม จันทร์ศิริ | 50. อ. พรพิมล ประสงค์พร |
| 51. ผศ. ชัยพร แม่แพทยคุณ | 52. อ. ประดิษฐ์ อุดรพิมพ์ |
| 53. คุณสุชาดา แสงทอง | 54. คุณจารุพร มีวันดี |
| 55. อ. อ้อมจิต ว่องวานิช | 56. คุณสุนี เหล่ารัตนเวช |
| 57. คุณประสาน สร้อยอุทู่ร่า | ๕๘ ☆รศ. ดร. ณสรรรค์ ผลโภาค |
| 59. เอกอัครราชทูต วิญญู แจ่มขำ | |

หมายเหตุ : สมาชิกที่มีเครื่องหมาย ○ ติดต่อขอรับเงินบำเหน็จอาวุโส
ที่สหกรณ์ออมทรัพย์ มศว จำกัด เฉพาะท่านที่เป็นสมาชิกสหกรณ์
เท่านั้น (สมาชิกควรมาในวันที่อายุครบหรือเข้าไม่เกิน 90 วัน) พร้อมบัตร
ประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้าน

☆ บำเหน็จดำรงชีพ อายุ 70 ปีบริบูรณ์



วาทะธรรม : การพัฒนาที่ยั่งยืน

“ไม่จำเป็นต้องสร้างอะไรขึ้นใหม่ ให้ใหญ่โตหรูหราก็ได้ แต่ขอให้วัดเรียบง่ายเป็นระเบียบ เหมาะสมเพียงพอต่อความเป็นอาราม ไม่ขำรุศทรุดโทรม ขอให้อนุรักษ์ศาสนวัตถุที่ทรงคุณค่าไว้ให้ดี อย่าทำให้สูญหาย ทำลายเป้าหมายหลัก คือขอให้เผยแผ่ศาสนธรรมของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ให้ซึมซาบสู่หัวใจจิตหัวใจของพระเณรในปกครอง ตลอดจนผู้คนในชุมชนโดยแท้จริง ถือเป็นการพัฒนาวัดอย่างยั่งยืน”

สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปริณายก

บอกเล่าเก้าสิบ : โรคตาของ สว

พญ.เตือนใจ วงศ์วรเศรษฐ์ (จักษุแพทย์)

1. การหย่อนคล้อยรอบตา ถ้าหนังตาตกจนมาบังรูม่านตา อาจมี ปัญหาเรื่องการมองเห็น แก้ไขโดยผ่าตัดดึงกล้ามเนื้อตาที่เปลือกตา ไม่ใช่แค่ตัดหนังตาทำตา2ชั้น

2. ต้อกระจก (เลนส์ตาขุ่น) ทุกคนจะเป็นเพราะ ความเสื่อมของ เซล (เริ่มเสื่อมอายุ 50-90 ขึ้นไป)

การผ่าตัดต้อกระจก คือ การใส่เลนส์เทียมแทนเลนส์ที่ขุ่น วิทยาการ ก้าวหน้าทุกวัน เลนส์มีหลายแบบควรปรึกษาหมอตาคอนที่เปลี่ยนเลนส์ ต้อกระจกแล้ว ต่อมาอาจมองไม่ชัด เพราะถูกรองรับเลนส์อาจขุ่น ไปให้ หมอทำ Laser จะใสเป็นปกติ

3. ต้อหิน : การเสียของประสาทตาปัจจัยเสี่ยงคือความดันตาสูง แต่ก็มี ต้อหินแบบความดันตาปกติ คนที่มุมตาแคบอาจเป็นต้อหินแบบเฉียบพลัน มีอาการปวด คลื่นไส้ มองไม่เห็น

การแก้ไข ต้องไปหาหมอตาคอน

4. วัณนัยน์ตาเสื่อม เกิดแทบทุกคน อายุมาก ของเหลวในวัณนัยน์ตาตก ตะกอน

วัณนัยน์ตาเสื่อม ถ้าพบแสงเหมือนแฟลช.. แว็บ.. แว็บ.. ต้องรีบพบหมอตาคอน อาจต้องรักษาโดยทำ Laser ถ้ามีประสาทตาฉีกขาด ถ้าไม่รักษา จะเป็นหายนะของตา น้ำในวัณนัยน์ตาจะเซาะไปทำให้ประสาทตาหลุดร่อน Laser เอาไม่อยู่ การมองเห็นอาจเสียไป

5. ตาแห้ง (Dry eye) ใส่คอนแทคเลนส์นานมาก ไม่เปลี่ยนมาใส่ แว่นตาเลย

อาการ : มีการระคายเคือง อักเสบ น้ำตาไหล

: รักษาไม่หายขาด เพียงชะลอ

6. เบาหวาน ตามองไม่เห็นเพราะเส้นเลือดที่ผิดปกติ แดงง่าย การมองเห็นเลี้ยว

เส้นเลือดผิดปกติที่ตา อาจมีที่ไต และหัวใจด้วย

คนที่เบาหวานต้องคุมความดัน คลอเรสเตอรอลด้วย

7. แวนสายตา สำหรับสายตาสูงวัยปกติจะเริ่มใส่แว่นสายตาสูงวัยเมื่ออายุ 39-45 ปี หลายคนมีแว่น 2 อัน สำหรับอ่านหนังสือ และดูไกล บางคนแก้ปัญหาโดยทำแว่น Progressive เพื่อจะไม่ต้องใส่ ๒ ถอด ๒ แว่น บางคนใส่แว่น progressive ไม่ได้ ใส่แล้ว.. งง.. งง..

(ปจบ. เทคโนโลยีพัฒนา.. ปัญหาใส่แว่นแล้ว.. งง.. งง.. ไม่ค่อยมีละ)

8. "แว่นกันแดด" สำคัญมาก ต้องเลือกที่กันแสง UV ได้ 100 % (ร้านแว่นจะมีเครื่องวัด)แว่นกันแดดควรมีราคา 160 บาท หรือ 500 บาทขึ้นไป แว่นแบรนด์เนม เช่น Ray Ban & ยี่ห้ออื่น ๆ ผลิตเพื่อป้องกันสายตาอยู่แล้ว

แว่นกันแดดปลอม คือ แว่นที่ย้อมสีดำ ใส่แล้ว ทำให้มานตาขยายแสง UV เข้าตามากขึ้น ทำให้เป็นต้อเนื้อ ต้อกระจก และตาแห้ง

"แว่นสายตา" สามารถทำเป็น "แว่นกันแดด" ได้การเคลือบสีเลนส์เคลือบกัน UV เพื่อความสบายตา

แว่นสีเทา สบายตามาก

แว่นสีเหลือง ใส่กลางคืนชัดเจนมาก เป็นแว่นส่องสัตว์

ข้อควรระวัง

1. "การนวดตา".. ไม่ดี จะทำให้เลนส์ตาหลุด

2. การถูมือ 2 ซ้างเร็ว ๆ แล้วเอามาอังที่ตา (แบบซี้กง).. ดี เป็นการเพิ่ม ๆ พลังให้(ดวงตา)

3. คนที่มีลูกหลานเล่นแบดมินตัน หรือ กอล์ฟ ควรให้ใส่แว่นตา ป้องกันลูกแบดฯ หรือลูกกอล์ฟมาอัดตา ทำให้ตาแตก เลือดออกในตา เลนส์หลุด อาจเป็นต้อหินได้

"ดวงตา.. เปิดโลกกว้าง".. ตรวจตาอย่างน้อย 1 ปี/ครั้ง



ข่าวสารสามถุง

เรื่องต่อไปนี้เป็นเรื่องจริงเกิดขึ้นในประเทศจีน ยุคท่านประธานเหมา เจ๋อ ตุง

ครอบครัวนี้เสียคุณพ่อไปตอนที่ลูกเริ่มเรียนชั้นประถม แม่ไม่ยอมมีครอบครัวใหม่ กัดฟันเลี้ยงลูกด้วยความรักแม่จะยากลำบาก

ในยุคนั้นไฟฟ้ายังมาไม่ถึงหมู่บ้าน ทุกๆ คืนภายใต้แสงตะเกียง ลูกชายจะนั่งท่องอ่านหนังสือ ส่วนคุณแม่จะนั่งเย็บปักถักร้อยอยู่เคียงข้าง ทุกฝีมือนี่ของแม่ จะค่อยๆ เย็บเอาความรักของแม่...ฝังลึกเข้าไปในเสื้อผ้าของลูก

วันแล้ววันเล่า ปีแล้วปีเล่า หนังสือชมเชยผลการเรียนของลูกติดเต็มฝาบ้าน ลูกเติบโตขึ้นทุกวัน แม่เฝ้ามองดูลูกด้วยความชื่นชม

ลูกสอบเข้าโรงเรียนมัธยมแนวหน้าของมณฑล แต่แม่ก็เริ่มป่วยด้วยโรคไขข้ออักเสบ อาการโรคหนักขึ้นทุกวัน เริ่มทำนาไม่ไหว ความเป็นอยู่ในบ้านเริ่มมีปัญหา

โรงเรียนมัธยมในยุคนั้น ทุกๆ เดือน นักเรียนทุกคนต้องนำข่าวสาร 15 กิโลกรัมมอบให้โรงเรียน เพื่อเป็นค่าเล่าเรียนและค่าอาหาร

ลูกรู้ว่าแม่ไม่มีปัญญาหาข่าวสารมาให้ บอกแม่ว่า "ลูกไม่ขอเรียนต่อ จะได้ช่วยแม่ทำนา" แม่ลูบหัวลูก "ลูกมีน้ำใจ แค่นี้แม่ก็ปลื้มแล้ว แต่หนังสือต้องเรียน วางใจเถอะ ไปมอบตัวให้เรียบร้อย เดี่ยวแม่จะส่งข่าวสารตามไป" ลูกไม่ยอม แม่โกรธมาก เอื้อมมือตบหน้าลูกชายไปหนึ่งผาดใหญ่ และนั่นคือการทำโทษครั้งแรกและครั้งเดียวในชีวิต

ลูกเดินทางอำลาจากบ้าน ไปเป็นนักเรียนประจำ แม่มองดูการจากไปของลูกด้วยความครุ่นคิด

หลังจากนั้นไม่นาน แม่ก้าวเดินด้วยความยากลำบาก แบกถุงข้าวสาร ไปมอบให้โรงอาหารที่โรงเรียน

พ่อครัวรับถุงข้าวสารแล้วเปิดดู แล้วบ่นว่า "ทำไมถึงคิดจะเอาเปรียบโรงเรียนด้วยวิธีนี้ คุณลิ ข้าวเก่าข้าวใหม่เม็ดใหญ่เม็ดเล็กปนกันจนไปหมด เห็นที่นี้เป็นถึงขยะหรือใจ"

แม่ได้แต่ละอายใจ ขอโทษพ่อครัว แล้วแม่ก็ได้ควักถุงผ้าเล็กๆออกมาถุงหนึ่ง "คุณพ่อครัวคะ นี่เป็นเงินห้าเหรียญ รบกวนฝากให้ลูกชายดิฉันให้เป็นค่าใช้จ่ายของเขา"

พ่อครัวรับถุงที่หนักหน่วงไว้ในมือ รู้ว่าข้างในถุงคงมีแต่เศษเหรียญเล็กๆ เลยกล่าวแบบหยอกล้อว่า "สงสัยเธอคงมีอาชีพขายไข่ต้มข้างถนนเป็นแน่"

เดือนถัดมา แม่ก็แบกถุงข้าวสารมาส่งมอบเหมือนเดิม พอเปิดดูสภาพข้าวสารแย่มากเหมือนเดิม พ่อครัวเริ่มบ่น "ข้าวสารแบบนี้ไม่ไหวหนา หุงแล้วสุกบ้างไม่สุกบ้าง คราวหน้าถ้ามาแบบนี้ เราไม่รับไว้ละ"

เดือนที่สาม สภาพข้าวสารก็แย่มากเหมือนเดิม พ่อครัวโกรธจัด เริ่มคุมอารมณ์ไม่อยู่ "คุณแม่ครับ ทำไมคืออย่างนี้ เอาคืนไปเลย แบกมาอย่างไรก็ให้แบกกลับไปแบบนั้น"

แม่คงคาดการณ์ไว้แล้วว่าเหตุการณ์จะเลวร้ายเช่นนี้ เธอรีบคุกเข่าลงทูลกับพื้น น้ำตาเริ่มไหล "ท่านคะ ดิฉันขอสารภาพค่ะ ข้าวสารเหล่านี้เป็นข้าวสารที่ดิฉันไปขอทานขามา"

พ่อครัวตกใจ จุกอก พุดอะไรไม่ออก เธอถลกขากางเกงขึ้นมา ขาของเธอวมเป่ง แข็งทื่อ "ฉันเป็นโรคไขข้ออักเสบรุนแรง เดินยังเดินแทบไม่ไหว จะเอาปัญญาที่ไหนไปทำนา ลูกชายฉันรู้ดี แก่ไม่ยอมมาเรียน

แต่เป็นฉันที่แข็งแรงตั้งใจบดสังสอนไล่เข้ามาเรียนให้ได้"

เธอพูดต่อ "ฉันกลัวเพื่อนบ้านในหมู่บ้านรู้ว่าฉันต้องไปเป็นขอทาน เพราะถ้ารู้ไปถึงลูกผู้ชาย จะเป็นการทำร้ายจิตใจเขา ทุกๆ เช้าก่อนฟ้าสว่าง ฉันต้องรีบถือถุงเปล่าออกจากหมู่บ้าน เพื่อไปขอทานยังหมู่บ้านอื่น จนตึกจนตื่นถึงกล้ากลับบ้าน เพราะกลัวเจอเพื่อนบ้าน นี่คือสาเหตุของข้าวสารปะปนกันสารพัดชนิด"

พ่อครัวรับฟังด้วยความเศร้าใจพร้อมน้ำตา พยุงเธอขึ้นมา "ผมจะไปรายงานให้อาจารย์ใหญ่ทราบ จะขอให้โรงเรียนบริจาคเงินช่วยเหลือให้เธอ"

เธอรีบปฏิเสธ "ไม่ได้ค่ะ ไม่ได้ หากลูกรู้ว่าแม่เป็นขอทานเพราะเขาคงจะเป็นการทำร้ายจิตใจลูกเกินไป และต้องกระทบผลการเรียนลูกแน่ ขอขอบพระคุณในความหวังดี แต่กรุณาช่วยรับข้าวสารไว้ก็เป็นพระคุณแล้ว" แล้วเธอก็จากไปด้วยก้าวเดินอันยากลำบาก

ในที่สุด อาจารย์ใหญ่ก็ทราบเรื่อง แต่อาจารย์ใหญ่เก็บความลับไว้ โรงเรียนจัดการมอบทุนการศึกษาให้นักเรียนคนนี้ ในฐานะเรียนดีแต่ยากจน

หลังจากนั้นสามปี ด้วยผลสอบ 627 คะแนน นักเรียนคนนี้สามารถสอบติดมหาวิทยาลัยชิงหัว ปักกิ่ง อันเป็นมหาวิทยาลัยอันดับหนึ่งของประเทศจีน

ในวันฉลองพิธีจบการศึกษา ลูกชายเป็นนักเรียนคนเดียวที่ถูกจัดให้นั่งบนเวที ลูกชายเริ่มสงสัย ถ้าในฐานะนักเรียนดีเด่น ก็ยังมีเพื่อนๆ อีกหลายคนที่ดีเด่นเช่นกัน ทำไมต้องเป็นเขาคนเดียวที่นั่งอยู่ตรงนี้ ที่แปลกยิ่งกว่านั้นคือ มีถุงข้าวสารสามถุงวางอยู่บนโต๊ะกลางเวที

พ่อครัวเป็นคนขึ้นเวที แล้วเริ่มต้นเล่าเรื่องราวของคนคนหนึ่ง ยอมไปขอทานเพื่อส่งลูกเรียน เรื่องราวถูกเล่าอย่างละเอียดทุกขั้นตอน ช่างเล่าเวทีต่างฟังด้วยความเงิบกริบ ซาบซึ้ง

พอพ่อครัวเล่าเรื่องจบ อาจารย์ใหญ่ขึ้นพูดต่อด้วยความตื่นตัว เขาชี้ไปที่ลุงข้าวสารสามถุง "และนี่คือข้าวสารสามถุงที่คนเป็นแม่หามาให้ลูกเรียน นี่คือข้าวสารที่มีเงินเท่าไรก็หาซื้อไม่ได้บนโลกใบนี้ ขอเรียนเชิญคุณแม่ที่ยิ่งใหญ่ผู้ขึ้นเวที"

ลูกชายมองไปรอบข้างด้วยความสงสัย แล้วสิ่งที่เขาเห็นคือ พ่อครัวประคองคุณแม่เดินขึ้นเวทีมาช้าๆ

เราคงไม่รู้หรือว่าคุณเป็นลูกจะรู้สึกอย่างไรในตอนนั้น แน่ใจว่าความหวั่นไหวคงไม่น้อยว่าพายุลูกใหญ่ในท้องทะเลที่บ้าคลั่ง และแล้ว ฉากที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกมนุษย์ก็เกิดขึ้น

แม่ลูกสบตากัน สายตาของแม่เต็มไปด้วยความอบอุ่น นิ่มนวล ผมหงอกกระจายอยู่เต็มหน้าผาก

ลูกชายโผล่เข้าอกอด ร้องให้ออกมาอย่างสุดกลั้น "แม่ครับ แม่....."

ข้าวสารสามถุงในเรื่องนี้ เป็นสัญลักษณ์หนึ่งของความรักของพ่อแม่ที่มีต่อลูกๆ ที่กว้างใหญ่ไพศาลตั้งเวหา ที่หนักแน่นมั่นคงตั้งภูผา

คงไม่ใช่พ่อแม่ทุกคน ที่ต้องลำบากลำบากเหมือนแม่คนนี้ เพียงเพื่อค้ำจุนลูกให้มีเส้นทางที่ดีในชีวิต

แต่ความรักของพ่อแม่ทุกคนที่มีต่อลูกๆ ย่อมมีความคล้ายคลึงเฉกเช่นเดียวกัน

บุญคุณของพ่อแม่ คือผู้ที่ให้ทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตเรา เป็นรักที่ไม่ต้องการสิ่งตอบแทน ยิ่งใหญ่เกินกว่าจะหาใดๆ มาเปรียบเทียบได้

ลูกหลานทั้งหลาย ความกตัญญูรู้คุณรอกันไม่ได้ ท่านรักเราตั้งแต่วันที่เราลืมตาดูโลก เราคงไม่ต้องรอถึงวันที่ท่านหลับตาลาโลก แล้วค่อยมาสำนึกถึงบุญคุณท่าน





ชื่นชมพระราชวังเดิม

รศ.ดร.ภญ.อรลักษณ์ แพรัตกุล

ในวันจันทร์ที่ 10 กรกฎาคม 2566 ชมรมฯ ได้จัดกิจกรรม “ชื่นชมพระราชวังเดิม” สมาชิกจำนวน 22 คนนัดพบกันที่ มศว ในเวลา 8.00 น. ออกเดินทางด้วยรถตู้ 2 คันโดยทีมคุณเสริมและคุณกมล ไปพระราชวังเดิม (พระราชวังกรุงธนบุรี) ซึ่งตั้งอยู่ภายในกองบัญชาการกองทัพเรือ ฝั่งธนฯ เข้านี้มีฝนตกชุ่มฉ่ำตลอดทาง แต่เนื่องจากพวกเรานั้นได้ซื้อว่าเป็นนางแห้ง เมื่อถึงพระราชวังเดิมประมาณ 9.00 น. ฝนจึงซาลงบ้างแล้ว เหลือตกเพียงปรอยๆ เมื่อไปถึงมีวิทยากร 2 ท่าน คือ น.อ.พิพัฒน์ พุกงาม รน. และ คุณศุภวรรณ ชวรัตน์วงศ์ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่มูลนิธิอนุรักษ์โบราณสถานในพระราชวังเดิม ให้การต้อนรับ วิทยากรได้พาพวกเราไปที่เรือนเขียวเพื่อฟังบรรยายสรุปก่อนเข้าชมโบราณสถาน เรือนเขียวนี้เดิมเป็นอาคารโรงพยาบาลของโรงเรียนนายเรือ สร้างขึ้นในราวปี พ.ศ. 2443-2449 ตัวอาคารทาสีเขียวพาสเทล มีลายฉลุไม้สวยงามประดับโดยรอบ ปัจจุบันใช้เป็นห้องรับรอง ฉายวีดิทัศน์ประวัติพระราชวังเดิมและประวัติศาสตร์

กรุงธนบุรี คุณศุภวรรณ เล่าเพิ่มเติมว่าพระเจ้าตากสินมหาราชทรงมีนามสกุล แซ่แต่้ และตัวคุณศุภวรรณ เองก็มีแซ่แต่้เช่นเดียวกัน จึงเท่ากับได้ทำงานมูลนิธิฯ สมองพระมหากษัตริย์คุณ ยิ่งกว่านั้นในบรรดาสมาชิกชมรมฯ ที่ร่วมกิจกรรมวันนี้ ก็มีผู้มีนามสกุลแซ่แต่้ อีกท่านหนึ่ง คือ รศ.วิจิตร วรุตบางกูร การได้มาเยี่ยมชมพระราชวังเดิมจึงนับเป็นสิริมงคลอย่างยิ่ง ปัจจุบันพระราชวังเดิมนี้อยู่ภายใต้การดูแลของมูลนิธิอนุรักษ์โบราณสถาน ในพระราชวังเดิม ปกติจะเปิดสาธารณะให้ประชาชนเข้าชมในช่วงปลายปี ซึ่งมีพิธีบวงสรวงดวงพระวิญญาณสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ในวันที่ 28 ธันวาคมของทุกปี ในวันนี้จึงนับเป็นโชคดีของพวกเราชาวชมรมฯ ที่มีโอกาสได้มาเข้าชมเป็นกรณีพิเศษ

โบราณสถานในพระราชวังเดิมประกอบด้วย ศาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ท้องพระโรง อาคารเก๋งคู่หลังเล็ก อาคารเก๋งคู่หลังใหญ่ อาคารเก๋งสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว เรือนเขียว ศาลศิระชะปลาพา และป้อมวิไชยประสิทธิ์ (www.wangdermpalace.org) ออกจากเรือนเขียว น.อ.พิพัฒน์ ชี้ให้ดูอาคารด้านข้างๆ ซึ่งเคยเป็นที่ทำงานของหมอบรัดเลย์ ปัจจุบันเป็นส่วนหนึ่งของสำนักงานของกองทัพเรือ เดินผ่านต้นจำปีข้างเรือนเขียว ต้นใหญ่มากออกดอกกลิ่นหอมฟุ้ง ผ่านด้านข้างสนามหญ้ามายังอาคารเก๋งคู่หลังเล็กและอาคารเก๋งคู่หลังใหญ่ อาคารเก๋งคู่หลังเล็กมีรูปแบบเป็นสถาปัตยกรรมแบบจีน สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย และเมื่อครั้งที่พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าฯ ดำรงพระอิสริยยศเป็นสมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอ กรมขุนอิศเรศรังสรรค์ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวได้โปรดฯ ให้ซ่อมแซมและดัดแปลง พร้อมกับให้สร้างพระตำหนักเก๋งคู่หลัง

ใหญ่ในรูปแบบที่สอดคล้องกับอาคารหลังนี้ ปัจจุบันใช้เป็นที่พักจัดแสดงเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจทางด้านการรบของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช และจัดแสดงวัตถุโบราณ เช่น ปืน ดาบโบราณ ส่วนอาคารเก๋งคู่หลังใหญ่ มีรูปแบบสถาปัตยกรรมที่ผสมผสานระหว่างไทยและจีน สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นระหว่างรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย และพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวโดยสร้างขนานกับอาคารเก๋งคู่หลังเล็กที่อยู่ทางทิศเหนือ หลังคาของอาคารมีการเขียนลวดลายเป็นลวดลายแบบจีนสวยงาม กรอบหน้าต่างมีการจำหลักลายประดับแบบไทย ปัจจุบันอาคารหลังนี้ใช้เป็นที่พักจัดแสดงภาพนิทรรศการเกี่ยวกับพระราชกรณียกิจในด้านการทำนุบำรุงบ้านเมืองในสมัยสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช มีแผนที่กรุงธนบุรีวาดโดยสายลับพม่า แสดงรายละเอียดทุกซอกทุกมุมเหมือนซ์อมูลจีพีเอส เห็นแล้วทึ่งในความสามารถของสายลับสมัยโบราณ

บริเวณใกล้กัน มีศาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช (ศาลเจ้าตาก) สร้างขึ้นเมื่อครั้งสมเด็จพระเจ้าหน่อยยาเธอเจ้าฟ้าจาดุรนต์รัศมีกรมพระจักรพรรดิพงศ์ เสด็จมาประทับที่พระราชวังเดิม ตั้งอยู่ทางทิศเหนือของอาคารเก๋งคู่ ประชิดกำแพงด้านทิศตะวันออกของพระราชวัง ภายในศาลหลังนี้เป็นที่ประดิษฐานพระบรมรูปของสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชในท่าประทับยืนและทรงพระแสงดาบ เนื่องจากมีฝนตกปรอยๆ สมาชิกจึงได้กราบสักการะพระบรมรูปอยู่เพียงไกลๆ จากบริเวณท้องพระโรง อาคารท้องพระโรงเป็นทรงไทยก่ออิฐถือปูน ท้องพระโรงนี้เป็นสถานที่จริงที่สมเด็จพระเจ้าตากสินทรงออกว่าราชการ สร้างขึ้นในราวปี พ.ศ. 2311 ร่วมกับการสถาปนากรุงธนบุรีเป็นราชธานี อาคารมีรูปทรงแบบไทยประอบด้วยพระที่นั่งสององค์เชื่อมต่อกัน ได้แก่ พระที่นั่งองค์ทิศเหนือ เรียกว่า

ห้องพระโรง ใช้เป็นที่เสด็จออกขุนนางและประกอบพระราชพิธีที่สำคัญมาแต่ครั้งกรุงธนบุรี และพระที่นั่งองค์ทิศใต้ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของพระที่นั่งองค์แรก เรียกว่าพระที่นั่งขวาง เป็นส่วนพระราชมณเฑียรอันเป็นที่ประทับส่วนพระองค์ของพระมหากษัตริย์ ได้ชมห้องพระโรงแล้วรู้สึกได้ถึงความมินิมอลแบบโบราณ ที่พระเจ้าตากทรงงานหนักเนื่องจากบ้านเมืองมีศึกสงครามมาโดยตลอด สังเกตได้ว่าสิ่งก่อสร้างต่างๆ ไม่มีความหรูหราฟุ่มเฟือยแต่อย่างใด พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์นักรบโดยแท้ จากนั้นพวกเราเดินไปอาคารที่ตั้งอยู่ติดกัน เพื่อเข้าชมพระตำหนักแก่งสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัว ตำหนักหลังนี้พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัวโปรดให้สร้างขึ้นเมื่อครั้งยังทรงดำรงพระอิสริยยศเป็นสมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอกรมขุนอิศเรศรังสรรค์ ขณะประทับที่พระราชวังเดิมในระหว่างปี พ.ศ. 2367-2394 แต่หลังจากที่พระองค์ทรงได้รับพระราชทานบรรดาศักดิ์ได้ทรงย้ายไปประทับ ณ พระบวรราชวัง อาคารหลังนี้จึงได้เป็นที่ประทับของสมเด็จพระเจ้าน้องยาเธอกรมหลวงวงศาธิราชสนิท ตัวอาคารมีรูปแบบทางสถาปัตยกรรมเป็นแบบตะวันตก หรือเรียกว่าตึกแบบอเมริกัน ถือได้ว่าเป็นที่ประทับของพระบรมวงศานุวงศ์ชั้นสูงที่มีรูปแบบสถาปัตยกรรมเป็นแบบตะวันตกหลังแรกๆ ที่สร้างขึ้นในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ หน้าต่างประตูทุกบานมีสีเขียวเข้มตัดกับตัวตึกทาสีขาวนวล พระบาทสมเด็จพระปิ่นเกล้าเจ้าอยู่หัวนี้ทรงเป็น Second king ทรงปรีชาสามารถด้านภาษาอังกฤษ ในส่วนจัดแสดงมีจดหมายซึ่งมีลายพระหัตถ์จริงเป็นภาษาอังกฤษ ลายเส้นตัวอักษรสวยงามมาก พวกเราได้ถ่ายรูปหมู่เป็นที่ระลึกบริเวณหน้าพระตำหนัก ส่วนชอยเล็กๆ ด้านข้างอาคารอีกฟากมองไปเห็นพระปรางค์วัดอรุณฯ วิวดลกล้านสวยงามเช่นเดียวกัน

จากนั้นเดินออกทางประตูมุ่งหน้าทางริมแม่น้ำ เพื่อสักการะพระบรมราชานุสาวรีย์พระเจ้าตาก และถัดไปทางขวาเป็นที่ตั้งของป้อมวิไชยประสิทธิ์ ป้อมนี้เดิมชื่อป้อมวิไชยเอนทร์หรือป้อมบางกอก สร้างขึ้นในสมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช โดยเจ้าพระยาวิไชยเอนทร์กราบบังคมทูลแนะนำให้สร้างขึ้นพร้อมป้อมทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา (นึกถึงละครบุพเพสันนิวาสและแม่กระแสด) เมื่อสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชทรงสถาปนากรุงธนบุรีเป็นราชธานีได้ทรงสร้างพระราชวังในบริเวณนี้พร้อมกับปรับปรุงป้อมและพระราชทานนามใหม่ว่าป้อมวิไชยประสิทธิ์ ปัจจุบันป้อมวิไชยประสิทธิ์ใช้เป็นที่ยิงสลุตในพิธีสำคัญต่างๆ และติดตั้งเสาธงเพื่อประดับธงราชนาวิ สังเกตว่าเป็นธงไตรรงค์มีวงกลมสีแดงและมีรูปช้างอยู่กลางธง

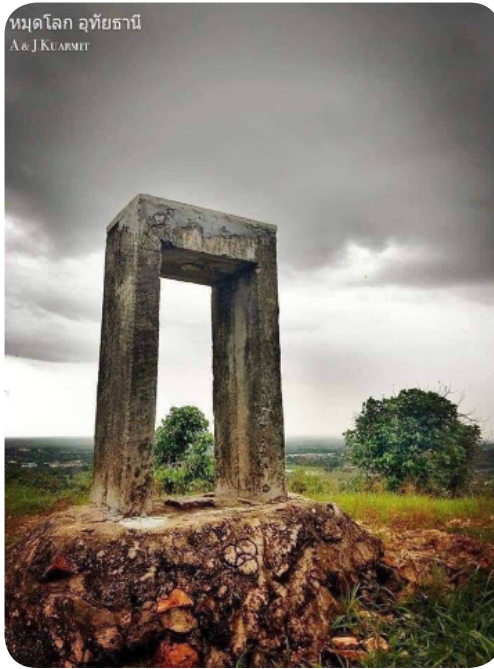
พอใกล้เวลาเที่ยง หลายคนเริ่มหิวเพราะใช้พลังงานเดินชมวังมาตลอดเช้า จึงออกเดินทางด้วยรถตู้ไปรับประทานอาหารกลางวันที่ราชนาวิกสภา สมาชิกทุกท่านได้เลือกเมนูอาหารไว้ล่วงหน้าแล้ว ประกอบด้วยสลัดซูป Main course และของหวาน อาหารแสนอร่อยเสิร์ฟโดยน้องทหารเรือที่น่ารัก ประกอบกับวิวริมแม่น้ำทำให้เป็นมื้อกลางวันที่หรูเลิศฟินสุดๆ ฝั่งตรงข้ามคือทัศนียภาพอันงดงามของพระบรมมหาราชวัง และมีเรือต่างๆ ลัญจรถบดตลอดเวลาในลำน้ำเจ้าพระยา จึงต้องจัดเพลงลุ่มเจ้าพระยา และเพลงเจ้าพระยา ซึ่งมีท่อนหนึ่งเป็นทำนองเห่เรือ ฟังเพลงแล้วรู้สึกว้าวเพราะเป็นพิเศษเพราะได้อยู่ในบรรยากาศจริง จากนั้นพวกเราจึงเดินทางกลับ มศว โดยประธานชมรมฯ ได้แจ้งว่า กิจกรรมในวันนี้ นำรายได้ส่วนหนึ่งบริจาคสนับสนุนทางมูลนิธิอนุรักษโบราณสถานในพระราชวังเดิมกับร่วมทำบุญเป็นเจ้าภาพทอดผ้าป่าสามัคคีเพื่อซื้อเตียงผู้ป่วยในโครงการ

บรรเทาทุกข์ บั่นใจป็นสุขเพื่อผู้ป่วยติดเตียง (เพื่อให้ผู้ป่วยติดเตียงยิ้มไป
ใช้ในระหว่างการรักษาตัวที่บ้านโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ) ของวัดบางจาก
นนทบุรี จึงขออนุโมทนาบุญแต่ทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

ชมรมฯ ขอขอบพระคุณสมาชิกทุกท่านที่ร่วมเดินทางไปขึ้นชม
พระราชวังเดิม (เพิ่มเติมคืออาหารแสนอร่อยและวิวหลักล้านริมน้ำ
เจ้าพระยา) ซึ่งทำให้พวกเราได้ซาบซึ้งในพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระ
พระเจ้าตากสินมหาราชที่ทรงกอบกู้บ้านเมืองให้อาณาประชาราษฎร์ได้
ดำรงความเป็นชาติไทยจนถึงทุกวันนี้ ขอขอบพระคุณ ผศ.ดร.พลับพลึง
คงชนะ ที่กรุณาแนะนำให้อัดกิจกรรมที่น่าสนใจยิ่งในครั้งนี้ และนอ.พิพัฒน์
พุกงาม ได้มอบหนังสือ “สารานุกรม กรุงเทพมหานคร” ให้พวกเราไว้อ่านเสริม
ความรู้ประวัติศาสตร์อีกด้วย แล้วพบกันใหม่ทริปหน้ากับโปรแกรมดีๆ ใน
โอกาสต่อไปค่ะ



หมุดโลก



"หลักหมุดโลก" (ในประเทศไทย) "หมุดโลก" (ในจังหวัดอุทัยธานี) ตั้งอยู่บน "ยอดเขาสะแกกรัง" เป็น "หมุดแผนที่โลก" (1 ใน 3 ของหลักหมุดโลก) ที่ใช้ในการ "ลงพิกัดแผนที่โลก" (ของทวีปเอเชีย)

"หมุดโลก" (หรือ ศูนย์กำเนิดพื้นหลักฐานเขาสะแกกรัง) มีลักษณะเป็น "แท่งคอนกรีต" ทรงสี่เหลี่ยมเป็นรูปตัวยูคว่ำ ใช้เป็นกรอบล้อมทับจุดของที่ตั้ง "หมุดแผนที่" สำหรับค่าพิกัดทางภูมิศาสตร์ (ที่กรมแผนที่ทหารใช้ในการกำหนด "ตำแหน่งของหมุดหลักฐานเขาสะแกกรัง") โดยหมุดโลกทั้ง 3 แห่ง ได้แก่

"จุดที่ 1" จุดศูนย์กำเนิด หลักหมุดที่ 90 อยู่ที่เขากาเรียนเปอร์ ประเทศอินเดีย

"จุดที่ 2" หลักหมุดที่ 91 อยู่ที่เขาสะแกกรัง อำเภอเมือง จังหวัด อุทัยธานี

"จุดที่ 3" หลักหมุดที่ 92 อยู่ที่ประเทศเวียดนาม

สำหรับ "หมุดโลก" นั้นสร้างขึ้นเพื่อใช้คำนวณ และแบ่งแนวเขตในการ ลงพิกัดแผนที่โลก ซึ่งเป็นหลักฐานสำคัญในการสำรวจแผนที่ทางการทหาร ย้อนไปเมื่อปีพุทธศักราช 2518 องค์การแผนที่ กระทรวงกลาโหม สหรัฐอเมริกา (Defense Mapping Agency Hydrographic/Topographic Center : DMAHTC) ได้ทำการปรับแก้ และย้ายศูนย์กำเนิดของพื้นหลักฐานจากหมุดโลก จุด 1 ที่ประเทศอินเดีย มาเป็นที่ "เขาสะแกกรัง" จังหวัด อุทัยธานี ซึ่งการปรับแก้ครั้งนี้ใช้เทคนิค "การรังวัด" จากดาวเทียมดอปเปลอร์จำนวน 9 สถานี (ตำแหน่งสัมพัทธ์ที่ได้ มีความถูกต้องแม่นยำกว่าของ เดิม)

สถานีรถไฟ

“สถานีกลันตัน และสถานีมักกะสัน” ชื่อนี้มีที่มา

ตอนนี้มีการก่อสร้างรถไฟใน กทม. หลายสาย เช่น รถไฟฟ้าสายสีเหลือง ที่มีชื่อสถานีที่น่าสนใจสถานีหนึ่ง คือ “สถานีกลันตัน” ที่มีชื่อสถานีต้นไปเหมือนกับชื่อรัฐหนึ่งในมาเลเซีย นั่นคือ “รัฐกลันตัน” หลายคนสงสัยว่าเป็นความบังเอิญหรือเปล่า ที่จริงไม่ได้เป็นความบังเอิญ แต่ชื่อ “สถานีกลันตัน” กับ “รัฐกลันตัน” มีความเกี่ยวข้องในแง่ประวัติศาสตร์จริง ๆ

สยามในอดีตและปัจจุบันมีหลายชาติพันธุ์ และในกรุงเทพฯ เองก็มีหลายชุมชนของหลากหลายชาติพันธุ์ เช่น ชุมชนชาวจีน ชาวลาว ชาวเขมร ชาวโปรตุเกส ชาวมลายู ฯลฯ ที่จะพูดถึง คือ “ชุมชนชาวมลายู” ซึ่งมาจากการเทครัวในสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ 1 - 3 แล้วมาตั้งถิ่นฐานในกรุงเทพฯ เช่น ชุมชนบ้านแขก ชุมชน ชุมชนมุสลิมมหานาค ชุมชนมุสลิมพระประแดง มุสลิมย่านรามคำแหง มุสลิมคลองแสนแสบ ฯลฯ

ในสมัยต้นกรุงรัตนโกสินทร์ รัชกาลที่ 1 - 3 เกิดสงครามกับหัวเมืองมลายูขึ้นหลายครั้ง และเมื่อมีการทำสงครามสิ่งหนึ่งที่แถบอุษาคเนย์มักจะทำ คือ “การเทครัว (กวาดต้อนเชลยศึก)” เพราะสมัยนั้นทรัพยากรที่สำคัญที่สุด คือ “คน” ช่วงเวลานั้นจึงมีการกวาดต้อนเชลยศึกชาวมลายูมายังกรุงเทพฯ และไม่ได้มาพร้อมกันแต่มาหลายรอบ

สมัยรัชกาลที่ 1 ปี 2329 กวาดต้อนเชลยศึกชาวปัตตานี (ปัจจุบันอยู่แถวแยกบ้านแขก และพระประแดง)

สมัยรัชกาลที่ 2 ปี 2364 กวาดต้อนเชลยศึกชาวปัตตานีและชาวไทรบุรี (เคดะห์)

สมัยรัชกาลที่ 3 ปี 2381 กวาดต้อนเชลยศึกชาวกลันตัน ตรังกานู

และหัวเมืองปักษ์ใต้อื่น ๆ

“ชาวกลันตัน” ที่ถูกกวาดต้อนมานี้ ไม่ได้มาจากเมืองกลันตันแต่อย่างใด แต่มาจากเมืองปัตตานี เพราะสมัยนั้นราชวงศ์สุตท้ายที่ปกครองเมืองปัตตานี คือ “ราชวงศ์กลันตัน” จึงมีชาวกลันตันที่อาศัยอยู่ในเมืองปัตตานีด้วย

ในสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 3 มีการขุดคลองแสนแสบ เพื่อเป็นเส้นทางกองทัพไปรบกับญวน ยังได้มีการขุดคลองเพื่อเชื่อมคลองแสนแสบกับคลองพระโขนงโดยแรงงานชาวมลายูและคนกลันตันทางใต้ของสยาม จึงได้ตั้งชื่อคลองว่า “คลองกลันตัน” ภายหลังเรียกให้สั้นลงเหลือเพียง “คลองตัน”

และอีกชื่อสถานที่หนึ่งที่น่าสนใจไม่แพ้กัน คือ “สถานีมักกะสัน” ที่ตั้งตามย่านมักกะสัน คำว่า “มักกะสัน” นี้มีมานานตั้งแต่สมัยอยุธยา เพี้ยนจากชื่อ “หมู่เกาะมากัสซาร์ (Makassar)” ในประเทศอินโดนีเซีย แต่คนที่ถูกเรียกว่า “แขกมักกะสัน” มีทั้งมาจากเกาะมากัสซาร์และเกาะซูลาเวซี (เซเลบีส)

คนไทยเรียกกันว่า “แขกมักกะสัน” เป็นเรื่องลือลั่นอยู่ในประวัติศาสตร์ไทย เมื่อพวกแขกจากเกาะเซเลบีส หรือ ซูลาเวซี ที่เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารสมเด็จพระนารายณ์ เกิดความคับแค้นใจจากพวกฝรั่งที่มีอิทธิพลในยุคนั้น จึงวางแผนจะชิงอำนาจสำเร็จโทษสมเด็จพระนารายณ์แล้วบังคับพระเจ้าแผ่นดินองค์ใหม่ให้นับถือศาสนาเดียวกับตน พวกภิกษุชาวมักริกชนคนละเล็มเป็นอาวุธประจำกาย แต่ฆ่าพวกฝรั่งและไทยที่ถือปืนไปเป็นจำนวนมาก ด้วยความอหังการผิดมนุษย์ ไม่กลัวแม้ความตาย

“กบฏมักกะสัน” นับเป็นเหตุการณ์โหดร้ายที่สุดในประวัติศาสตร์ไทย

ทั้งไทยและฝรั่งต่างไม่คาดคิดว่า พวกมันกะลันจะบ้าเลือดอำมหิตถึงเพียงนั้น และยอมตายแต่ไม่ยอมให้จับเป็น

ย่านประตูน้ำใกล้ดินแดงเป็นชุมชนพวก “แขกมังกะลัน” อยู่อาศัยมาก่อน คนจึงเรียกว่า “มังกะลัน” สมัยรัชกาลที่ ๕ เคยให้เรียกว่า “บางกะลัน” แต่ไม่มีใครนิยมเรียก



